

तदभिप्रेतंकुलसंहारादिकम् ॥ ५ ॥ कृतकेतम् कृतावासम् अकेतनमनाश्रयम् ॥ ६ ॥ विरजं विरजसं शुद्धसत्त्वमयं विदितं लक्षितं कौशं कौशेयम् ॥ ७ ॥ अधिश्रित्य उपरिस्थापयित्वा अपाश्रितः पृष्ठतोऽवष्टब्धः अर्भकः बालः कोमलोऽश्वत्थो येन तम् त्यक्तं पिप्पलं विषयसुखं येन तं तथापि अकृशं आनन्दपूर्णम् ॥ ८ ॥ द्वैपायनः सुहृत् सखा च यस्य सः स्वगुरुपुत्रत्वात् पराशरशिष्यो मैत्रेय इत्यर्थः ॥ ९ ॥ प्रमोदेन भावेन चानताकंधरायस्य पाठांतरे प्रमोदस्य भारेण अनुरागेण सह हासो यस्यांतया समीक्षया विश्रमयन् विगतश्रमं कुर्वन् ॥ १० ॥ ते मनसीप्सितमहम् अंतःस्थितो वेदवे

अथापि तदभिप्रेतं जानन्नहमरिंदम ॥ पृष्ठतोऽन्वगमं भर्तुः पादविश्लेषणाक्षमः ॥ ५ ॥ अद्राक्ष मे कमासीनं विचिन्वन्दयितं पतिम् ॥ श्रीनिकेतं सरस्वत्यां कृतकेतमकेतनम् ॥ ६ ॥ श्यामावदातं विरजं प्रशांतारुणलोचनम् ॥ दोर्भिश्चतुर्भिर्विदितं पीतकौशांबरेण च ॥ ७ ॥ वामऊरावधिश्रित्य दक्षिणांघ्रिसरोरुहम् ॥ अपाश्रितार्भकाश्वत्थमकृशं त्यक्तपिप्पलम् ॥ ८ ॥ तस्मिन् महाभागवतो द्वैपायनसुहृत् सखः ॥ लोकाननुचरन्सिद्धाससादयदृच्छया ॥ ९ ॥ तस्यानुरक्तस्य मुनेर्मुकुन्दः प्रमोदभावानतकंधरस्य ॥ आशृण्वतो मामनुरागहाससमीक्षया विश्रमयन्नुवाच ॥ १० ॥ श्रीभगवानुवाच वेदाहमंतर्मनसीप्सितं ते ददामि यत्तदुरवापमन्यैः ॥ स त्रेपुरा विश्वसृजां वसूनां मत्सिद्धिकामेन वसोत्वयेष्टः ॥ ११ ॥ स एष भावश्चरमो भवानामासादितस्ते मदनुग्रहो यत् ॥ यन्मानृलोकान् न हउत्सृजंतं दिष्ट्या ददृश्वान्विशदानुवृत्त्या ॥ १२ ॥ पुरामया प्रोक्तमजायनाभ्ये पाद्मे निषण्णाय ममादिसर्गे ॥ ज्ञानं परं मन्महिमावभासं यत्सूरयो भागवतं वदन्ति ॥ १३ ॥

॥ १० ॥
 द्वि दाने हेतुः विश्वसृजां वसूनां च
 मीलितानां स त्रे हेव सोऽतिपुरा पूर्वजन्मनित्वं वसुरभूः तदामत्याप्तिकामेन त्वयाऽहमिष्टः अतः तत्साधनं ददामि दास्यामि अन्यैर्मत्पराङ्मुखैर्दुष्प्रापम् ॥ ११ ॥ तस्य भाग्यमभिनंदति स एष भावो जन्मते भवानां मध्ये चरमः यद्यस्मिन् मदनुग्रहः आसादितः लब्धः यत्पुनर्मरिह एकं ते विशदानुवृत्त्या एकां तभक्त्या ददृश्वानुवृत्तवानसि एतद्विष्ट्या भद्रं जातमित्यर्थः नृलोकान् नृशब्देन जीवाः तेषां लोकानुत्सृजंतं वैकुण्ठं गच्छंतमित्यर्थः ॥ १२ ॥ ददामीति यदुक्तं तदेव निर्दिशति पुरा पूर्वस्मिन् पाद्मे कल्पे आदिसर्गे सर्गोपक्रमे मम महिमालीलाऽवभास्यते येन तत् ॥ १३ ॥